

Met kleurige kaarten weer naar buiten

door Olga van Lierop
e-mail o.vlierop@ed.nl

WAALRE - De tas met acht setjes bridgekaarten staat al klaar bij de voordeur. Straks is het weer kaartavond en dat uitje is mevrouw Van Dooren (84) uit Waalre dierbaar. De laatste jaren moest ze vanwege een oogafwijking noodgedwongen verstek laten gaan. Haar dochter, ergotherapeute Nicole van Dijk, kon dat niet langer aanzien en ontwikkelde samen met grafisch ontwerper Carla Otten de 'Icatchercards' voor slechtzienden. Die bevallen zo goed dat haar moeder sindsdien weer meerdere keren per week een potje kan gaan kaarten.

„Ik heb hierdoor mijn sociale leven helemaal teruggekregen”, vertelt mevrouw Van Dooren enthousiast. „Al tien jaar gaat mijn zicht achteruit en de laatste jaren kon ik echt niet meer spelen. Ik zag het verschil tussen klaveren en schoppen niet meer en alle afbeeldingen waren troebel. Mijn nieuwe kaarten zijn veel duidelijker. Elke keer dat ik ze meebreng, willen anderen er ook graag mee spelen.” Mevrouw Van Dooren lijdt aan maculadegeneratie, ook wel maatschappelijke blindheid genoemd. Bij die aandoening ziet de patiënt vlekken en kan die het oog moeilijk fixeren. Het zicht gaat steeds verder achteruit, maar leidt meestal niet tot blindheid. „Dit komt heel veel voor bij senioren”, zegt Van Dijk. „Zij hebben vaak al moeite om hun sociale leven in te vullen en met zo'n oogafwijking wordt dat nog veel moeilijker.”

Ze begon te inventariseren wat tijdens het kaarten de problemen veroorzaakt en wat een speelkaart moet hebben om dat te kunnen wegnemen. „Ik kwam erachter dat alle kaarten op hetzelfde idee zijn gestoofd”, vertelt ze. „Ze hebben een witte achtergrond en zijn bedrukt met zwarte en rode cijfers en symbolen.” Ook bij de speelkaarten die voor senioren en slechtzienden al bestonden en die

Mevrouw Van Dooren (links) kan weer vaak gaan kaarten sinds haar dochter Nicole van Dijk (midden) en Carla Otten (op rug gezien) de Icatchercards ontwikkelden.
foto Jean Pierre Reijnen

haar moeder allemaal heeft geprobeerd, zag Van Dijk dat terug. „En dat is nou juist het probleem”, zegt ze. „Door de kaarten of symbolen simpelweg te vergroten, los je dit niet op. Dan blijft het vaag.” Toen dat manco duidelijk was, beraadden Van Dijk en Otten zich op de kleuren die kaarten dan wel moeten hebben en welke symbolen het beste kunnen worden ge-

bruikt. „Er moet in elk geval een overduidelijk kleurcontrast tussen de verschillende kaarten zijn”, zegt Otten. Ze kozen voor felblauw, -roze, -geel en wit als achtergrondkleuren. Alle cijfers en symbolen zijn zwart. Er staan geen tekeningen op en beeltenissen zoals de koning en de boer zijn vervangen door één letter. Otten: „We kwamen erachter dat je

alle afbeeldingen wel moet vergroten, maar ook weer niet te veel, omdat het oog dat niet kan vatten.” Er volgden proefdrukken en de kaarten werden door mevrouw Van Dooren en haar kaartclubjes getest. Hoewel Van Dijk ze aanvankelijk alleen voor haar moeder had bedoeld, vonden de Icatchercards ook onder andere senioren gretig

aftek. „Daarom zijn we ze maar gaan verkopen”, zegt Van Dijk. Haar moeder is dolgelukkig met de vondst: „ze zien er hip uit. Niet zo oubollig als alle andere kaarten voor slechtzienden. En ik kan nu zelfs met mijn kleinkinderen pesten en duizenden.” De Icatchercards zijn per twee stokken voor 14,95 euro te bestellen via e-mail: info@balieservice.nl.